

דעם רבינ'ס

עוּכט

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

בס"ד

ויקהל פקודי - החודש

תשפ"ג

גליון 134

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

קינדערלעך טייערע, ווער פון ענק ווייסן וויאזוי עס ארבעט א מאשין? אינטערעסאנט צו וויסן אז דער מח פון דער וועלט - דער הייליגער ר' נתן, האט געוואוסט גענוי וויאזוי די אלע מאשינערייען זענען געבויט. ער ברענגט עס אפילו אראפ אין לקוטי הלכות (יום טוב ה').

צום ביישפיל: וויאזוי האט געארבעט א זייגער פאר עס איז ערפינדן געווארן עלעקטריק? מען האט גענומען א לאנגע אייזערנע קייטעלע, עס צאמגעדרייט ביז עס איז געווארן איינגעדרייט אינגאנצן קעגן איר טבע (ווי א ספרינג - שפרינזיגע). די אייזן וויל אבער נאר צוריק טאנצן צו איר נאטורליכקייט, מען לייגט איר אבער אריין אין א זייגער, מוז זי דארט ליגן איינגעדרייט. און צו דעם לייגט מען צו פארשידענע קליינע רעדעלעך, איין רעדל דרייט דאס אנדערע און דורכדעם דרייט זיך דאס ווייזערל פון די זייגער. מער ווייניגער ארבעטן אזוי אלע מאשינערייען ביז היינט, נאר מיט גרעסערע און מער פארגעשריטענע איידעלע רעדלעך און דראנדן. קומט אויס אז נאר צוליב דעם וואס עס איז

פארהאן א כח וואס טרייבט און לאזט נישט שטיין, ווערט דורכדעם שיינע, געוואלדיגע מאשינערייען וואס קענען וואשן און טריקענען וועש, עלעוועיטארס, עראפלאנען, טעלעפאנען, עיר קאנדישאנס, קארס, באסעס א.א.וו.

די זעלבע זאך און נאך אסאך שטערקער פון דעם איז דער כח ביי אונז אידישע קינדער. יעדער פון אונז האט א כח המכריח, דאס מיינט א כח וואס טרייבט אונז אוועק. דער כח וויל אונז פארטרייבן פון קדושה, פון אידישקייט, פון באשעפער, פון די צדיקים, פון די תורה און מצוות א.ד.ג. אבער מען דארף גוט געדענקען אז עס איז אויך דא אין אונז א כח המושך - דאס איז א כח וואס ציט צום שורש ווי א מאגנעט. דער מאגנעט שלעפט אונז צוריק צום באשעפער, צו די תורה, צו די צדיקים, צו מדות טובות א.א.וו.

דער כח המכריח האט דער אויבערשטער אריינגעלייגט אין אונז פאר אונזער טובה. וואס איז דער גרויסער טובה צו ווערן אוועקגעשטופט פון דער קדושה? יא קינדערלעך, דורכדעם וואס מיר טרעפן זיך צומאל דערווייטערט, הייבן מיר אן צו בענקען און בענקען צום טאטען אין הימל מיט א טיפערע רצון צוריקצוגיין צו אונזער אמת'ער פלאץ.

קומט אויס אז דער כח המכריח וואס דערווייטערט אונז געוועלטיגט נישט איבער אונז. זי איז נאר צייטווייליג. אונזער עבודה איז

אלעס צו זיך.

א מענטש קען טאקע אויפהייבן א זאך פון דער ערד און עס מכריח זיין - עס אוועקבייגן פון זיין ארט, אבער ווי נאר ער לאזט עס אפ, פאלט עס צוריק צו דער ערד - צו איר ארגינאלן ארט. דער יצר הרע מיט אלע זיינע שתפים קענען פארמיידן און צעשטערן און אוועקשלעפן א איד פון זיין אמת'ן ארט, אבער אויב דער איד וועט זיך נישט לאזן און זיך ציען צום אב הרחמן מיט א תפלה, 'משך עבדה אל רצונה', דאן וועט ער געווינען די מלחמה און צוריק קומען צו זיין ארט.

ליידער איז דער משכן היינט מער נישטא. חז"ל זאגן אין מדרש רבה, אז "משכן" איז פון דער לשון 'משכון', דאס מיינט אז אויב אידישע קינדער וועלן זינדיגן וועט עס דער אויבערשטער נעמען

די רעדלעך און שפרינזינעס אין א זייער

אלס א משכון.

פון צווייטן זייט, זאגן חז"ל אויפן פסוק, "אלה פקודי המשכן, משכן, עס שטייט צוויי מאל משכן, אז דער משכן שיצט סיי ווען ער איז אויפגעבויט אין סיי ווען עס איז חרוב."

טייערע קינדער, מיר דארפן זיך ציען און בעטן דעם אויבערשטן מיט טרערן אין די אויגן אז ער זאל אונז שיקן א מנהיג אזוי ווי משה רבינו, וואס קען צוריק אויפבויען דעם משכן און צוריק ציען צום אמת'ן תכלית, בפרט אין די הייליגע טעג פון ניסן וואס איז זייער מסוגל צו די גאולה, סיי בפרטיות און אויך בכלליות, אזוי ווי חז"ל זאגן: "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, בקרוב בימינו אמן."

זיך מתגבר צו זיין שטענדיג מיט גוטע רצונות, זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן באשעפער, לערנען און טון מצוות, דאס איז דער כח המושך, וואס ציט אונז צום אויבערשטן. דאן וועט דער מענטש גרינגערהייט ווערן צוריקגעצויגן צום אמת און זיך אפטון פונעם יצר הרע וואס איז דער פארקערטער כח.

טייערע קינדער, מיר שטייען פאר דעם גרויסן הייליגן טאג, ראש חודש ניסן, וואס דאן האט משה רבינו אויפגעשטעלט דעם הייליגן משכן. און אזוי אויך האלט מען אינמיטן לערנען אין די לעצטע פּרשיות איבער די עבודת המשכן.

דער הייליגער רבי זאגט (תורה ע'): "משכן" איז פון לשון, 'משכני אחריה נרוצה', דאס מיינט אז דער משכן האט געהאט א כח צו ציען און אראפברענגען דעם אויבערשטן אויף דער וועלט. אבער כדי צו קענען אויפשטעלן דעם משכן האט מען געדארפט האבן דעם גרויסן צדיק, משה רבינו עליו השלום, אזוי ווי מען זעט אין די פרשה: 'ויקם משה את המשכן' (שמות מ, יח). וויבאלד ער איז געווען א גרויסער עניו און געווען ביי זיך אזוי נידריג ווי זאמד - עפר. און מיר ווייסן אז דער ערד האט אין זיך א כח המושך - א כח וואס ציט אלעס צו זיך ווי א מאגנעט, אזוי ווי מען זעט ווען מען ווארפט עפעס פאלט עס גלייך אראפ צו דער ערד, ווייל די זאמד האט א כח וואס ציט אלעס צו זיך. דאס זעלבע איז מיטן צדיק - ער ציט

איין אעשה'ס

זעט באשעפער באווייט וואונדער

פאר זיינע איבע קינדער

די ריכטיגע מינוט

איין נאכט פארן גיין שלאפן האב איך זייער געוואלט אויפשטיין 6:45 אינדערפרי, איך בין געלעגן אין בעט און בשעת'ן ליגן האב איך געבעטן דעם אויבערשטן איך זאל אויפשטיין אין דעם צייט און אזוי אינמיטן מיין תפלה בין איך איינגעשלאפן.

אינדערפרי ווען איך בין אויפגעשטאנען און געעפנט מיינע אויגן, איך כאפ א בליק אויפן זיגער וואס האט געוויזן פונקט די צייט 6:45, מען זעט פון דעם אז דער אויבערשטער איז שומוע תפלה פל פה, דער הערט צו יעדע בקשה פון יעדן איד.

משה חיים

איין טאג בין איך אויפגעשטאנען אינדערפרי מיט אביסל קאפ-ווייטאג, אבער איך האב זיך נישט וויסנדיג געמאכט דערפון, איך האב זיך געשטארקט און געגאנגען אין חדר. אין

חדר האבן זיך די ווייען געשטארקט, איך האב זייער שטארק געבעטן דעם אויבערשטן איך זאל קענען בלייבן און חדר און האבן פח בכלל צו אהיימגיין סוף טאג. דער טאג איז ב"ה אריבער נישט די ערגסטע און בין אהיים געקומען בשלום.

א טאג נאכדעם איז שוין געווארן שווערער די קרענק און איך האב עס געשפירט אין אלע ביינער, אז איך האב זיך ממש נישט געקענט רירן, אבער יעדע וואך וואס איך האבן געוואלט טון ווי למשל זיך אראפבייגן האב איך יעדעס מאל געבעטן דעם אויבערשטן, ווייל אן די תפלה האב איך בשום אופן נישט געקענט דאס טון.

ב"ה יעצט איז די שוואכקייט שוין אריבער, איך בין שוין פריש און מינטער, אבער יעצט זע איך קלאר איין אז מען דארף דאנקן דעם אויבערשטן אויף יעדע קליינע ריר, אויף יעדע ביס וואס איך קען עסן און אראפשלינגען, יעדע טריט וואס איך געב איז א נס. לאמיר דאנקן און לויבן דעם אויבערשטן פאר די אומצאליגע מאל אין טאג וואס מיר קענען רייצען מיט די הענט, גיין אויף די פיס און רעדן, הערן, טראכטן, זען, און וואס נישט?

הרפסת הגליון נתגרב ע"י
שמואל זוהר הי"ו,
לדגל הולדת בנו למזל טוב

הרפסת הגליון נתגרב ע"י
נחמן בנציון משיח הי"ו,
לדגל חבר מצוה של בנו בכבודו שמעון למזל טוב
חבר מצוה תתקיים א"ה ביום ב' ויקרא
באולם פארהאנד, בית שמש

טוייערע

ברסלביע

קינדער

וואס זאגט

אויפן און הימל

דער הייליגער

באשעפער מיט

זיין פמליא של

מעלה ווען איבער

2,91,200

תשובות אויף

ספר הקדוש

סיפורי מעשיות

זענען שוין

געענטפערט

געווארן אויפן

טעל-ליין פון

רבינום ליכט

דורך די טוייערע

ברסלביע

קינדער

פאפ זיך מיט

א שמועס מיט'ן זידן

זיין דאס צו מקיים זיין, און זיך פירן אזוי אין לעבן, ווייל "לא המדרש העקר אלא המעשה" .. דאס גאנצער לערנען איז צו זוכה זיין צו מקיים די אלע הייליגע עצות און וועגן אין עבודת ה'.

ווען מיר רעדן וועגן צדקה למעשה קומט באלד ארויף אין געדאנק דער באוואוסטער חסיד ר' לוי יצחק בענדער ז"ל וואס כאטש ער איז געווען גרויס איז עבודת ה' ער איז אויפגעשטאנען חצות, און געהאט אסאך שעורים אין אלע חלקי התורה, האט ער זיך ספעציעל איבערגעגעבן פאר צדקה און גמילות חסדים, נאך אין זיינע אינגע יארן ווען ער איז געווען אין אומאן פלעגט ער צאמנעמען צדקה פאר די עובדי ה' אין אומאן וועלכע האבן געליטן פון א שווערע ארעמקייט, - אבער אין יענע צייט צאמנעמען צדקה איז נישט געווען אזוי ווי היינט, צדקה אין רוסלאנד אין צייט פון די קאמוניסטן איז געווען אן עברה! קעגן דעם געזעץ!

בערעלע: וואס? געבן צדקה איז אן עברה?

זיידע: יא! מען קען נישט גלויבן אז עס איז געווען אמאל אזא פארקרימטע דעה... אבער די קאמוניסטן האבן געוואלט אז יעדער מענטש אין לאנד זאל ארבעטן פאר רוסלאנד... געבן געלט פאר א צווייטן אן צו ארבעטן איז געווען פארבאטן! פארשטייסטו שוין אליין אז כדי צו זיין א גבאי צדקה האט מען געדארפט האבן ממש מסירות נפש. ר' לוי יצחק האט זיך אנגעגארטלט מיט עזות דקדושה און שטילערהייט אנגעארבעט און געשיקט בריוו ביז ער האט צאמגעשטעלט געלט און געשפייזט די ארימע עובדים אין אומאן צענדליגע יארן. פאר פסח פלעגט ער

זיידע: הא בערעלע איך האב שוין געווארט אויף דיר, געדענקסט נאך די פאריגע מאל האבן מיר ארומגערעדט וועגן די גרויסקייט פון געבן צדקה?

בערעלע: יא אוודאי, אונזערע דיבורים האט מיר אליין געשטארקט צו געבן צדקה, איך האב אריינגעלייגט אפאר שקלים פון מיינע פורים געלט אין די צדקה קאסע פון שול...

זיידע: געוואלדיג! געוואלדיג! אט אזוי וואקסט מען א צדיק... אזוי שטייט אין אגרת הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר, תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו..." יעדע זאך וואס מען לערנט דארף מען זוכן באלד ווי אזוי מען קען עס מקיים זיין למעשה, בפרט די גרויסע מצוה פון צדקה, בכלל אלע למודים וואס דער הייליגער רבי ז"ל לערנט אונז איז דער עיקר פונעם לערנען כדי מען זאל זוכה

טוב פסח דערנענטערט זיך וואס וועט זיין מיט אלע אַרעמעלייט? ווער וועט צאמנעמען געלט פאר די קמחא דפסחא? ער האט געוואוסט אז נישט יעדער איז גרייט צו איינשטעלן זיין לעבן פאר די מצוה פון צדקה, אויב אזוי וועלן די עובדים פון אומאן נישט האבן אויף יום טוב חס ושלום? האט ער באשלאסן צו שיקן א בריוו קיין באברניץ צו די נגידים ר' מרדכי און ר' ישראל באברניצער ז"ל וועלכע האבן געהאט א פאבריק פון זייף, און זיי האבן זיך טאקע אונטערנעמען צו צושטעלן

די שפייו וואס האט געפעלט, - בערעלע: "האסטו געהערט אמאל די מעשה פון ר' מרדכי מיט זיין זוהן ר' ישראל באברניצער?"

בערעלע: ניין! דאס ערשטע מאל וואס איך הער די נעמען.

זיידע: אוי, דאס איז א לאנגע מעשה.... אויב אזוי וועלן מיר מוזן זיך אפשטעלן דא, סאיז שוין אביסל שפעט פאר דיר בערעלע, אם ירצה השם דאס קומענדיגע מאל דערמאן מיר וועל איך ממשיך זיין דערציילן וועגן זיי. אזוי גייט עס ווען מען הויבט אן צו רעדן וועגן די אנשי הצדיק - די הייליגע תלמידים פון רבי'ן איז עס אזוי ווי די הייליגע תנאים פון די הגדה וועלכע זענען געזעצן אין בני ברק און גערעדט א גאנצע נאכט וועגן די נסים פון יציאת מצרים... ווער עס איז מקורב געווארן צום צדיק איז עס ממש א סיפור יציאת מצרים, און מען קען ארוימערדן וועגן דעם א גאנצע נאכט....

בערעלע: ביז עס וועלן קומען די תלמידים און זאגן: 'רבותינו סאיז געקומען צייט צו דאווענען שחרית...' מקורות: איש חסידך

מאכן אן עקסטערע קמחא דפסחא פון אויל, קארטאפל און נאך פארשידענע שפייו וואס ער האט געטיילט פאר די אַרעמעלייט, און מיין נישט אז דאס איז אים אָנגעקומען אלע יאר גרינג, עס איז געווען יארן וואס ער האט זיך ממש געדארפט מוסר נפש זיין עס זאל זיין א קמחא דפסחא פאר די אידן אין אומאן. מען דערציילט, אז אין יאר תר"צ אין די טעג פון פורים איז ר' לוי יצחק געגאנגען זיך טובל'ען אין מקוה, ווען ער האט געוואלט ארויסגיין האט פלוצלונג דער בעדער אים אָנגעגאסן מיט א שיסל הייסע קאכעדיגע וואסער.

בערעלע: אוי וויי! פארוואס?

זיידע: דאס איז נישט געווען פאר דוקא, דער בעדער האט אים נישט באמערקט. אין יענע צייט איז נאכנישט געווען קיין קראנען אזוי ווי היינט פון קאלטע און הייסע וואסער, די וואסער פון מקוה איז געווען זייער זייער קאלט, האט מען אוועקגעשטעלט נעבן די מקוה א גרויסע פאס און אָגעצינדן א פייער אונטער דעם, ווען די וואסער האט געקאכט פלעגט מען אָנפילן העמערס וואסער פון פאס און אריינגיסן אין די קאלטע מקוה צו אביסל אָנווארעמען די וואסער, אָבער דאס מאל האט דער בעדער נישט באמערקט ר' לוי יצחק און האט בטעות אָנגעגאסן די וואסער אויף אים. ר' לוי יצחק איז נעבעך אָפגעברייט געווארן אויף זיין גאנצן קערפער, ער האט געדארפט ליגן א לענגערע צייט אין בעט מיט שווערע יסורים. די גאנצע צייט וואס ער איז געלעגן קראנק אין בעט האט ער נישט געהאט קיין מנוחה, ער איז געווען זייער באזארגט, די טעג לויפן דער יום

אָבער ר' נתן פון גרויס בָּרען און גלוסטעניש איז גלייף נאָכן ענדיגן זיין סדר צוגעגאנגען צום אַכסניא פון רבי'ן און איז אריבער ביים טיר, די טיר איז דאן געווען אָפן ווייל דער

הייליגער רבי האט געהאלטן ביים זאגן די תפלה פון 'שפוף חמתך', האט ער זוכה געווען צו זיין דעם הייליגן רבי'נס צוהר. דאס איז געווען פאר ר' נתן א געווינס ווי ער וואלט געווינען א גרויס פארמעגן.

טייערע קינדער: מיט וואס קענען מיר זיך גרייטן צום סדר נאכט?

קלינג אריין אין טעל-ליין לאז איבער א הודעה אין קנעפל 7 דיינע חברים

אין יאר תקס"ג, די צייט ווען ר' נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן. איז ער געפארן קיין מעדוועדיוקע צוזאמען מיטן רבי'ן צו זיין אויף דער חתונה פון רבי'נס טאכטער שרה.

די חתונה איז דארט פארגעקומען ראש חודש ניסן. ר' נתן איז דארט פארבליבן מיטן רבי'ן ביז נאך פסח.

ר' נתן האט זייער געוואלט אז דער רבי זאל אים איינלאדענען אויפן סדר-נאכט, ער זאל קענען צוזען די הייליגע עבודה פונעם רבי'ן, וויאזוי ער רעכט דעם סדר, אבער דער

רבי האט אים נישט איינגעלאדנט, ווייל דער רבי האט זיך געפירט צו זיצן ביים סדר נאר מיט זיין הויז-געזינד.

תפלה פאר פסח

באשעפער, העלף אונז, מיר זאלן זוכה זיין צו מקבל זיין אויף אונז די קדושה פון יום טוב פסח, מיט א געוואלדיגע הייליגקייט מיט א שמחה און חדוה. מיר זאלן זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון ארבע כוסות די וויין פון פסח מיט א ריכטיגע שלימות און מיט קדושה

וטהרה. (תפלה כ')

באשעפער, זיי זיך מרחם אויף אונז מיט דיין גרויס רחמנות און דיין גרויס גענאד. העלף אונז אויפנעמען די דריי רגלים 6

פסח, שבועות און סוכות מיט א קדושה און א גרויס פרייד, מיר זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין אלע ימים טובים מיט אלע מיני כבוד און שיינקייט, מיט עסן, סעודות און ריינע קליידער. און רוען פון אלע ארבעט. מיט א גוט הארץ און א גרויסע שמחה.

מיט תפלה בכוונה און א געוואלדיגע התעוררות ווי עס פאסט פאר א אידיש קינד צו דאווענען און זיך אויפצופירן יום טוב.

מתמידים
**והודעתם
 לבניך**
 אייבער
 קינדער זאלט
 איר מדייע זיין
 וואס דא האט
 זיך געשען

מסיבה אדר תשפ-ג מאנסי ניו יארק

הטעימנו טעם פסח

מיטן לערנען די הלכות פון פסח, און מיט דיין טעגליכע
 התבודדות וועט זיך שפירן אן אנדערן טעם...

- < האכה
- < ססימון
- < ארטיס
- < אילות
- און נאך

א גוטע געלעגנהייט זיך מיטצוכאפן אין
 מתמידים והודעתם לבניך

אמעריקע
 646-585-2977
 518-329-9216
 ענגלאנד 020-376-97807
 ארץ ישראל 0733-517202

די צוועלעוועטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בעל תפלה 11

און ווידער פון דער זייט איז נאך פארהאנדן א וועג. קומט מען מיט דעם וועג צו אין ארט וואס סע הייסט קעף. און דארט אין דער קעף איז פארהאנדן אלירליי מאַכלים. און אין דער קעף איז קיין שום פייער ניט פארהאנדן.

נאר די מאַכלים ווערן גיקאכט דאָרף דעם באַרג פון פייער הנ"ל און דער באַרג פון פייער איז פון דאָרט זייער ווייט. נאר סע גייען שטעשקיס און אזו ווי רינזויס פון דעם באַרג פון פייער צו דער קעף. און דאָרף דעם ווערן גיקאכט אלע מאַכלים הנ"ל.

און די קעף זעהט מען אויף גאר ניט אַרויס. נאר סע איז פארהאנדן א סימן. סע שטייען דארטן פייגיל אויף דער קעף. און דאָרף דעם ווייסט מען אז דאָרט איז די קעף און די פייגיל פאכין מיט די פליגיל.

און דאָרף דעם צינדן זיי אן דאס פייער און פארלעשין דאס פייער. דהיינו דאָרף דעם וואס די פייגיל פאכין דורך דעם בלאזן זי אויף און צונדן אן דאס פייער. און ווידער טאקע דאָרף זייער פאכין פארלעשין זיי דאס פייער אז דאס פייער זאל ניט פלאמען צו שטארק מער איידער מע באדאָרף.

און זיי בלאזן אויף דאס פייער וועדליג מע באדאָרף צו די מאַכלים דהיינו צו דעם מאַכל באדאָרף מען אזוי א פייער. און צו איין אנדער מאַכל באדאָרף מען איין אנדער פייער. אלץ וועדליג דעם מאַכל אזוי

האט דער גבור גישמוסט מיט דעם מלך. מכח דער מדינה וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער עבודה זרה פון געלט.

האט דער גבור גיזאגט צום מלך איך האב פון אייך גיהערט. אז דאָרף דעם וועג וואס איך האב צו דער שווערד. דאָרף דעם קאן מען ארויס נעמען דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. האט אים דער מלך גיענפערט יוא סע איז אזוי.

האט דער מלך גיזאגט דעם גבור. (די נאך ווי אזוי מע קאן דורך דעם וועג זיי ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט) באַשר אין דעם וועג ווי ער גייט צו דער שווערד. איז פארהאנדן א וועג אין דער זייט. קומט מען מיט דעם וועג צו איין פייערדיקין באַרג. און אויף דעם באַרג ליגט א לייב.

און דער לייב אז ער באדאָרף עסין גייט ער און פאלט אויף די טשערדעס און נעמט זיך שאף און בהמות און עסט זיי אויף. און די פאסטטיכס וויסן דערפון. און זיי היטן זייער די שאף פאר אים.

לושמיר דער לייב קוקט גאר דרויף ניט. נאר אז ער וויל עסין פאלט ער אויף די טשערדעס. און די פאסטטיכס קלאפן און שלגן און שטורמין אויף אים. לושמיר דער לייב הערט דאס גאר ניט. נאר ער נעמט זיך שאף און בהמות. און ברומט און עסט זיי. און דעם באַרג פון פייער זעהט מען גאר ניט (פלומר סע

איז דאָרט פארהאנדן א באַרג פון פייער. נאר מע זעהט אים ניט).

האבין זיי אים ווידער זייער גיבעטין. אז ער זאל זיי
גיבין פון די מאַכלים.

דערנאָך האט ער זיי ווידער גיפירט פון דעם
ווינט האבין זיי ווידער אַנגיהויבן צו שרייען סע
שטינקט זייער ווילד.

האט זיך דער גבור צו זיי אַנגירופין. איר זעהט
זיך אז סע איז דא גאר ניט פאַרהאנדין קיין שום זאך
וואס סע זאל שטינקען. מוז בוודאי זיין אז איר אליין
שטינקט עס. ווארן דא איז ניט דא קיין שום זאך וואס
סע זאל האבין א ריח רע.

דערנאָך. האט ער זיי גיגיבן פון די מאַכלים. ווי
זיי האבין גיגעסין פון די מאַכלים. האבין זיי תיכף
אַנגיהויבן אַוועק צו ווארפן פון זיך דאס געלט. און
איטליכער האט זיך אויסגיגראבן א גרוב. און האט זיך
פאגראבן אין דעם גרוב מחמת גרויס בושא וואס זיי
האבין זיך זייער גישעמט. ווארין זיי האבין דערפילט
ווי דאס געלט שטינקט זייער. ווייל זיי האבין פאַרזוכט
פון די מאַכלים.

און זיי האבין זיך צוריסן דאס פנים און זיי
האבין זיך פאגראבן. און האבין דאס פנים גאר ניט
גיקאנט אויף הייבן. און איינער פאר דעם אַנדערין
האט זיך גישעמט. (ווארין אזוי איז די סגולה פון די מאַכלים. אז
ווער סע עסט פון די מאַכלים האט ער זייער פיינט געלט) ווארין
דארט אין דעם אַרט. איז דאס געלט די גרעסטע בושא
פון אלע בושות.

און אז איינער וויל דעם אַנדערין עפעס אויס
ווארפן. ווארפט ער אים אויס דו האסט געלט. ווארין

בלאזין די פייגיל אויף דאס פייער. (דאס דערציילט אלץ דער
מלך דעם גבור).

בְּכֹן זַלְאָסְטוּ זַי פִּירִין (דהיינו די לייט פון דער מדינה פון
עשירות וואס זיי זענען גאטיו) פִּרִיר אַקעגין ווינט. פְּדִי דער
ריח פון די מאַכלים. זאל זיי פאר גייען. דערנאָך אז דו
וועסט זיי גיבין פון די מאַכלים. וועלין זי שוין בוודאי
אַוועק ווארפן די תאַוה פון געלט.

האט דער גבור אזוי גיטאן. און האט גינומען די
דאזיגע לייט. דהיינו די גרויסע לייט פון דער מדינה פון
עשירות וואס זיי זענען גאטין אין זייער מדינה. וואס
זיי זענען אַהער גיקומען מיט דעם ממונה פִּנ"ל

און אז זיי זענען ארויס גיגאנגען פון זייער
מדינה מיט דעם ממונה האבין זיי די מדינה כח גיגיבן.
אז וואס זיי וועלין טאן זאל זיין גיטאן. און גאר די
מדינה מוז צו שטיין אויף דעם אלימען וואס זי וועלין
טאן.

האט דער גבור גינומען די לייט. און האט זיי

גיפירט אין דעם וועג. (וואס דער מלך האט אים גיזאגט פִּנ"ל)
און ער האט זיי גיבראכט ביז דער קעך וואס דארט
זענען די מאַכלים. און פִּרִיר האט ער זיי גיפירט א
קעגין ווינט איז זיי פאר גאנגען דער ריח פון די
מאַכלים. האבין זיי אים אַנגיהויבן זייער צו פִּעטין אז
ער זאל זיי גיבין פון די גוטע מאַכלים.

דערנאָך האט ער זיי גיפירט פון דעם ווינט.
האבין זיי אַנגיהויבן צו שרייען. סע שטינקט זייער.
האט ער זיי ווידער גיבראכט אַקעגין ווינט. איז זיי
ווידער פאגאנגען דער גוטער ריח פון די מאַכלים.

זיי זיך אויף גישעמט נאך וואס זיי זענען ביז אהער ביי זיך אזוי קליין גיווען ווייל זיי האבן קיין געלט ניט.

ווארין היינט. האבן זיי שוין גאווסט אז אדרבא פארקערט געלט איז דער עיקר בושא. ווארין די מאַכלים האבן אין זיך אזוי א סגולה אז ווער סע עסט פון די מאַכלים. איז ער זייער ממאס געלט. ווארין ער פילט דעם ריח רע פון געלט אזוי ווי פון טינוף פונקט. האבן זיי אלע אוועק גיווארפן זייער געלט. און זייער גאלד און זילבער.

דערנאך האט מען זיי גישיקט דעם בעל תפלה. האט ער זיי אויס גיגיבן תשובות און תיקונים. און ער האט זיי גירייניקט און דער מלך איז גיווארין א מלך איבער גאר דער וועלט. און גאר די וועלט האט זיך אום גיקערט צו גאט ברוך הוא.

און זיי האבן אלע עוסק גיווען נאר אין תורה און תפלה און תשובה און מעשים טובים: אָמֵן. פֿן יהי רצון ברוך ה' לעולם אָמֵן וְאָמֵן.

סע שטייט אין פסוק אז השם יתברך האט איין אויבין אין דעם אָרט און דאס פֿיער איז אויף איין אנדער אָרט. כְּמוֹ שְׁכָנוּב (בישענה ל"א): "נאום ה' אָשֶׁר אֹר לֹו בְצִיּוֹן וְתִנּוּר לֹו בִירוּשָׁלַיִם":

די גאַנצע מעשה איז מרומז אין דעם קאפיטל ישעיה ל"א ע"ט. דער סדר פון דעם מלך מיט זיינע לייט איז אזוי דער בעל תפלה מיט דעם גבור. דער ממונה על האוצרות מיט דעם חכם. דער מליץ מיט דעם אוהב נאָמן. די בת מלכה מיט דעם קינד. דער מלך מיט דער מלכה. און זיי זענען צעהן זאכן. וואס די צעהן פאר רעכטן גאר די וועלט. און נעמען ארויס איטליכן פון זיין נארישקייט. און קערן אום אלע צום רעכטן אָמת.

געלט איז דארט זייער א גרויסע בושא און וואס איינער האט מער געלט שעמט ער זיך מער. איבער דעם האבן זיי זיך באגראבן מחמת גרויס בושא.

און איטליכער האט נישט גיקענט אויף הייבן דאס פנים אפילו פאר דעם אנדערין. מְכַל שְׁכָנוּ. פאר דעם גבור. און ווער סע האט נאך ביי זיך גיפונען עפעס איין גילדין אדער א גראשין האט ער אים מבער גיווען פון זיך תיכף און ער האט אים א ווארף גיטאן פון זיך. **דערנאך איז דער גבור צו זיי גיקומען און האט זיי ארויס גינומען פון זייערע גריבער וואס זיי האבן זיך דארט באגראבן פאר בושא.** און ער האט צו זיי גיזאגט קומט מיט מיר. ווארין היינט באדארפט איר שוין קיין מורא ניט צו האבן פאר דעם גבור. ווארין איך בין דאס אליין דער גבור.

האבן זיי גיבעטן דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן פון די מאַכלים פדי זיי זאלן פירן אין זייער מדינה אריין. ווארין זיי אליין וועלן שוין פוודאי פיינט האבן געלט. לושמיר זיי האבן גיוואלט אז די גאנצע מדינה זאלן ארויס פון דער תאָה פון געלט. האט דער גבור זיי גיגיבן פון די מאַכלים.

האבן זיי גיפירט די מאַכלים אין זייער מדינה אריין. און תיכף ווי זיי האבן זיי גיגיבן פון די מאַכלים. האבן זיי אלע תיכף אָנגיהויבן אַוועק צו ווארפן זייער געלט און האבן זיך באגראבן אין דער ערד פאר גרויס בושא. און די גרויסע עשירים און די גאטן.

האבן זיך מער גישעמט. און די קליינע לייט וואס זיי פלעגן הייסן ביי זיי חיות און עופות האבן

געווינער פון די לעצטע וואכן:

נחמן גריזולט, בית שמש

שלמה ווייצהענדלר, בית שמש

יעקב דוד שמחה אייזנצווייג קרית טאהש

יאנקי קעניג, 8907

נחמן דוב כץ, קרית יואל

שרגא פייוויל ענגל, קרית יואל

בנימין אנשין, 2658 בית שמש

נתן צציק, בית שמש

נתן לויפער, בית שמש

לעצטע פיר געווינער:

נחמן ווייצהענדלר, 9793 בית שמש. בעל תפלה 6

חיים יהודה פריעדמן, בית שמש. בעל תפלה 7

נתן צציק, בית שמש. בעל תפלה 8

אברהם ווייצהענדלר, 9794 בית שמש. בעל תפלה 9

בחינה אויף ספורי מעשיות

די צוועלפטע מעשה (11) - פון דער בעל תפילה (סוף)

ט. וואס האבן זיי געזאגט ווען ער האט זיי געפירט פון דעם ווינט?

אז עס שטינקט זייער

זיי האבן אים געבעטן פון די עסן

אז עס איז דא א גוטער גערוך

י. וויפיל מאל האט ער זיי געפירט א קעגן דעם ווינט?

איין מאל

צוויי מאל

דריי מאל

יא. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געגעסן פון די עסן פון די קאך?

זיי האבן אנגעהויבן אוועקווארפן די געלד

זיי האבן זיך באגראבן פאר בושה

ביידע תשובות זענען ריכטיג

יב. וואס איז די גרעסטע בושה אין יענע פלאץ?

פרייליכקייט

ארימע קליידער

געלד

יג. וואס האט דארטן געטון ווער ס'האט געטראפן ביי זיך געלד?

האט דאס אוועק געלייגט פאר ווען ער וועט

דאס דארפן

ער האט עס געגעבן פאר זיין חבר

יד. וואס האבן זיי נאכדעם געבעטן פון דעם גבור?

אז ער זאל זיי געבן א וועג צו תשובה

אז ער זאל קומען צו זייער מדינה ווערן קעניג

טו. וואס איז די סגולה פון די עסן, אז ווער ס'עסט פון דעם?

ווערט געלד נישט אזוי חשוב ביי אים

איז ער ממאס געלד

איז ער זייער ממאס געלד

56. סגולת כמות: און ווי ס'איז אים ארום די אמתה?
 יס"ב
 יס"ג
 יס"ד

א. וועלכע חיי' איז דא אויף דעם פייערדיגן בארג?

א לעמפערט

א בער

א לייב

ב. וואס טוהט די חיי' ווען די פאסטעכער שטורמען אויף אים?

ער ווערט זייער דערשראקן

ער אנטלויפט גלייך

ג. וואס איז דא אויף די אנדערע וועג?

א קעך

א לייב

ביידע תשובות זענען ריכטיג

ד. וויאזוי ווערן געקאכט די עסן אין קאך?

דורך די פייער וואס איז דא אין קאך

דורך די בארג פון פייער

דורך די היץ פון די זון

ה. וויאזוי ווייסט מען וואו ס'איז די קאך?

ווייל ס'איז גאר א הויכע בנין

ווייל ממשמעקט די גרוך פון די עסן

ווייל עס שטייען דארטן פייגעלעך

ו. וויאזוי טוהט מען אנצונדן און פארלעשן די פייער פון קאך?

דורך א ספעציעלער צינדער

דורך די פייגעלעך וואס פאכין מיט די פליגעלעך

עס ווערט פון זיך אליינס

ז. וואס האט דער קעניג געזאגט ערשט צו טוהן מיט די מענטשן פון מדינה של עשיריות?

זיי קורם געבן צו עסן פון די קעך און נאכדעם

צו גיין קעגן די ווינט פון קעך

זיי קורם צו טראגן קעגן די ווינט פון קעך און נאכדעם זיי צו געבן עסן פון די קעך

זיי זאלן קודם ארויסווארפן די געלד און נאכדעם זיי צו געבן עסן פון די קעך

ח. וואס האבן זיי געזאגט ווען ער האט זיי געפירט קעגן די ווינט?

אז עס שטינקט זייער

זיי האבן אים געבעטן פון די עסן

אז עס איז דא א גוטער גערוך

און גאר די וועלט האט זיך אום גיקערט צו גאט ב"ה און זיי האבן אלע עוסק

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149

אויסהערן ביידע צדדים

דער קראסנער
רב - רבי הלל
ליכטענשטיין

ז"ל איז געווען פאר די מלחמה ניינצן יאר רב און ראש ישיבה אין שטאט קראסנא, ראמעניע. שפעטערע יארן איז ער אריבער אין וויליאמסבורג ווי ער האט געפירט זיין קהלה 'קהל עדת קראסנא', אזוי אויף איז ער געווען פון די מוסדים פון 'התאחדות הרבנים' אין אמעריקע.

ביים צווייטן וועלטס קריג האט דער קראסנער רב ליידער פארלוירן זיין ווייב און קינדער, אבער ער איז געשטאנען פעסט און אנגעגאנגען מיט זיין עבודת הקודש און געווען א רב דארט אין די געטאס. שפעטער איז ער געווען א רב אין לאנדנסבערג וואו ער האט געשריבן תשובות פאר עגונות - פרויען וואס זייערע מענער זענען נפטר געווארן אין די מלחמה.

נאך די מלחמה איז ער געווען צוזאמען מיט ר' לוי יצחק בענדער ז"ל אין דייטשלאנד. ר' לוי יצחק האט זיך דארט געהאלטן מיט אים זייער בידידות און געשמועסט מיט אים פון רבינס דיבורים, שפעטערע יארן האט זיך ר' לוי יצחק אויסגעדריקט

אויפן קראסנער רב: "דעם רבינס זאך איז ביי אים זייער חשוב! מיר האבן גערעדט אסאך מאל דיבורים פון רבינס זאך! אזא מין מאמין אין רביין ווי ער איז, געוואלדיג, הא, האלט ער פונעם רבינס זאך - אה!"

קראסנער רב ז"ל

זייענדיג דארט נאך דער מלחמה האט איינמאל ר' לוי יצחק באמערקט ווי א קליין אינגעלע קומט צו לויפן

מיט וויינענדיגע אויגן צום קראסנער רב און וויינט: "טאטע, זיידע, ער האט מיר געשלאגן".

"דער קראסנער רב רופט זיך אן: "רעד נישט קיין לשון הרע, רעד נישט קיין לשון הרע, קום צו מיר - מיט אים, וועלן ביידע פארציילן די מעשה און רעדן, דו אליין - קענסט נישט!"

אזא שיינע מינה האט ער אויסגעלערנט פאר די קינדער, אז מען דארף אויסהערן ביידע קינדער, ביידע צדדים, נאר נאכדעם קען מען זען ווער עס איז גערעכט. אויף זעט מען אז אפילו פאר גאר קליינע קינדער דארף מען שוין אויסלערנען נישט צו רעדן קיין לשון הרע און זיך אויפפירן איידל און שיין.